

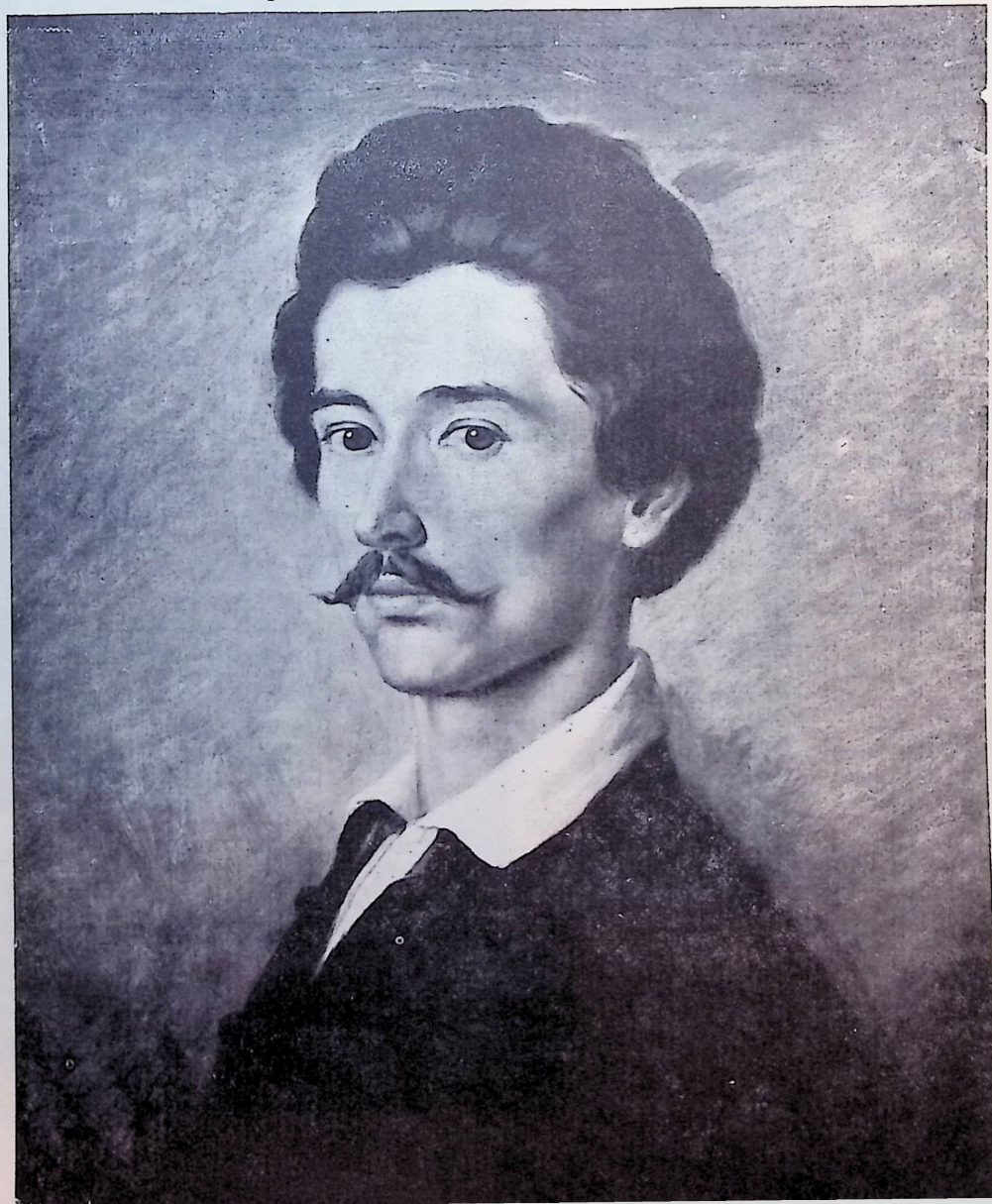
MAGYAR CSERKÉSZ

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXIV. (48.) ÉVFOLYAM.

1973, 1 - 2. SZAM.

"... Ha nem születtem volna is magyarnak,
E néphez állnék ezennel én,
Mert elhagyott, mert a legelhagyottabb
Minden népek közt a föld kerekén..."

Búcsú Montrealban

A magyar falvak nagy eseménye volt a búcsú, a templom véd-szentjének ünnepe. Izgatott sürgés-forgás, sütés-főzés, ünnep-lő ruhák szellőztetése, vasalása, lányok bálba hívása, szekerek, lószerszám tisztogatása előzte napokon keresztül. Megérkeztek a "búcsúsok", és sziszegő acetilénlámpák fényénél (olyan hasonlóak ezek, mint az itteni Coleman lámpások) felállították sátraikat: itt egy mézeskalá-csos, mellette fazekas, festett fakanalak árusa — ez semmikép sem maradhat el —, üvegpo-harakra gyorsan pergő köszörűvel csodálatos virágokat metsző mes-ter sátra amott. De volt aztán hajóhinta, "ringlispjel", vagyis hogy körhinta, melynek nyalka huszárok és gyönyörűséges tün-dérlányok festményével ékes te-tején falubeli lurkók, körbe-kör-be járva, egy-egy ingyen jegy reményében hajtották alúl a lo-vakat, sárkányokat, hintákat melyeken a nagylányok és legé-nyek utaztak ki tudja milyen csodás birodalomba. Céllovölde is volt, mely hangos pukkanás-sal jelzi a találatot, vattacukor, pattogatott kukorica, s ki tud-ná elsorolni mind a csodát, mely a vásárnapi nagymise és körme-net után a falubeli és a messze környékről odasereglett ünnepe-lőket szórakoztatta.

Mikor a montreáli búcsú öt-le felmerült, ilyesmiről álmod-tak a "vének", akik még átéltek otthoni búcsúkat. Ami végered-ményben történt az persze nem egészen felelt meg az álomnak, hiszen egy kétmillió kanadai város 1972-beli körülményei i-gencsak különböznek egy 20-30 évvel ezelőtti magyar falu kö-rülményeitől.

A montreáli Magyarok Nagy-asszonya plébánia védőszentje a Nagyboldogasszony, akinek ün-nepe augusztus 15.-ike. Ilyen-kor bizony kevés ember találha-tó a városban. Így a búcsút szept-ember 16-17-én tartottuk.

CSERKÉSZBÁL BUENOS AIRESBEN:

Kedves Cserkésztestvérem!

A Magyarországon népszerű OMEGA együttes egyik énekének szövege jut eszembe most amikor karácsonyi levelet írok Neked:

“Kiskarácsony, Nagykarácsony, Puha a hó mint az álom. Most mindenki máshogy szeret, Fogd meg Te is két kezemet. Kiskarácsony, Nagykarácsony, Eljött éjjel havas szárnyon. Őszes fejek, fáradt kezek, Elfelejtve ne legyenek. Kiskarácsony, Nagykarácsony, Béke legyen, csak ezt várom. Az emberek ne öljenek, Neveljék a gyerekeket.”

Cserkésztestvér! Remélem Te is ünnepelsz. Karácsonyfád tele csillogó díszekkel, tiszta fényt sugárzó gyertyákkal s a fa alatt elrejtett ajándékokkal.

Remélem azonban, hogy a karácsonyfa csillogása nem kápráztat el annyira, hogy nem látsd meg magad körül a világ nyomorát s az ajándékok sokasága sem felejteti el Veled azt az Ajándékot, az emberszerető Üdvözítőt. Hiszen azért lett emberré az Isten, hogy elhozza nekünk a Jóhírt, hogy az Isten az Atyánk, aki törődik velünk s mi emberek egymás testvérei vagyunk s ezért törödnünk kell egymással.

Emlékezz tehát azokra a milliókra, akik nem ünnepelhetnek, mert az államhatalom nem hisz a karácsony Ajándékában vagy akik karácsony este is üres gyo-

morral és didergő végtagokkal néznek az üres semmibe. Jussanak eszedbe azok, akik a szeretet ünnepén is őszes fejjel, fáradt kézzel szeretet nélkül szenvednek; akik a szeretetről és testvériségről éneklő éjszakában is érzik, hogy ők a társadalom kitagadottjai. Gondolj a háborúk áldozataira, a lerombolt otthonokra, a hontalan milliókra, az álmatlan éjszakákat átszenvedő kórházlakókra, a szétszakított családokra, az árvákra és özvegyekre, a kiegészített lelkű fiatalokra és az életúnt főlnöttekre...

Lásd meg a karácsonyfa tiszta fényében az emberi nyomor és szenvedés arcát s kérd az emberszerető Istent, hogy segítsen legyőzni magadban az önzést, hogy adjon irgalmas szívet, mely kész megosztani boldogságát a boldogtalanokkal.

Szívleld meg a “halk bánatok” költőjének, Juhász Gyulának intését:

Szép tündérország támad föl
szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű
ígézet,

Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a
világot

S amit az élet vágott,
Behegeszttem a sebet a
szívemben,

És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben,

...És valahol csak kétkedő
beszédet

Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a

közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk
rendületlen,

S ne csak így decemberben.

Cserkésztestvér! “Most mindenki máshogy szeret, fogd meg Te is két kezemet” s így kívánunk egymásnak és minden embernek békés, boldog és szeretetteljes karácsonyt.

Ádám Atya

Eckhardt Tibor

Hosszú hónapokkal ezelőtt elment közülünk örökre és az őr nem töltheti be senki és semmi. Nagy ember volt, nagy magyar.

Már sokan, sok helyen méltatták Eckhardt Tibort, — főleg a politikust, a diplomatát, az emigrációs magyarság egyik vezetőjét.

Mi itt róla csak úgy emlékezünk meg, mint az ifjúság barátjáról. Csak! A Cserkész Nagytanács tb. elnöke volt, ezt a tisztséget örömmel vállalta. De ezen túlmenően minden cserkészügyben segítségünkre volt, — buzdított, bátorított.

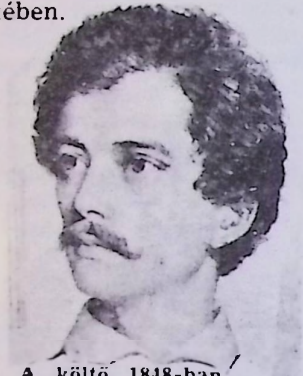
Sokan magas korban kesernyessé válnak, az ifjúságot idegenkedve nézik. Eckhardt Tibor idős korában is különös örömet lelte, ha köztünk lehetett. Tanította, oktatta a fiatalokat. Érezte, hogy ő kidől és helyébe újaknak kell lépnie, akik tovább ápolják — és viszik! — a Lán-got.

Harcos élete után legyen nyugalma csendes!

Petőfi Sándor (1823-1849)

150 évvel ezelőtt, 1823 január elsejére virradó éjjel született Petőfi Sándor, s éppen ezért az 1973-as esztendőben többet foglalkozunk vele: a költővel, az emberrel.

Petőfi neve a magyar tudatban egyenlő a költővel. Más költőket elfeledhetünk, az ő képe elevenen él minden magyar lelkében.

A költő 1848-ban.
Barabás Miklós
egykorú rajza

Nem akarjuk méltatni Petőfit, ez a kis lap nem alkalmas erre. De felhívunk minden egyes cserkészre: ebben az évben olvassa el Petőfi életrajzát és olvasson annyi Petőfi-verset, amennyit tud. Nem nehéz Petőfit olvasni, a nép nyelvén írt, egyszerűen, minden cicomát kerülve.

*

Nagy költő volt. Nem lehet összehasonlítani sem előtte élőkkel, sem utána következőkkel. Petőfi csak egy volt és marad mindörökké. Űstökös volt a magyar történelem és irodalom égboltján. Fénye bevilágított mindent. Rövid életében nem tudott megalkudni senkivel és semmivel. Robbanékony lelke nem tűrt semmiféle szűk keretet. Eszményekért élt — és halt meg. Micsoda élet volt! És micsoda halál!

Mindössze 26 éves volt, amikor az erdélyi Segesvár és Hidasfalva közt, a fehéregyházi

síkon valószínűleg egy kozák lándzsa kioltotta életét. Az orosz hadak siettek az osztrákok segítségére, hogy leverjék a magyar szabadságharcot. Petőfi maradhatott volna felesége szoknyája mellett, vagy valahol Pesten, nem kellett volna részt vennie a végső csatában. Bem tábornok, a legendás vezér különben is hátraparancsolta, meg-

tiltotta neki, hogy az amúgy is reménytelen ütközetben részt vegyen. De Petőfit nem olyan anyagból gyúrta a Gondviselés, hogy gyáván megfutamodjon. Azt kívánta amúgy is, hogy harcban száguldó paripák tiporják össze (lásd: Egy gondolat bánt engemet c. versét).

Valószínűleg tömegsírba temették. Valószínűleg! De nem biztos. A MCs. szerkesztője gyermekkorában a Székelyföldön kereste Petőfi sírját, — mint annyian mások —, erről szól a most következő írás.

Sziporkázó csillag alatt

— A Haller grófok kriptájába vittük Petőfit! — ismételte Fadgyas bácsi és reszkető, butykos ujjával idétlenül simogatta hófehér szakállát azon a tájon, ahol megbarnult, mert odáig ért a cserép-pipa kupakja.

— Keresztúron? — kérdeztem, de csak suttogásra telt, annyi is alig fért ki a torkomon.

— Keresztúron. — bólintott Fadgyas bácsi, aztán egy darabig csak a pipája szortyogását hallgattam és a saját szívem dobogását.

*

Fadgyas bácsi nagyon vén volt. Ott lakott Sepsiszentgyörgyön, ahol a kávéház és a megyeház felől jövő utca összeért és nekikanyarodott a hegynek, a baromfipiac felé. A küszöbön ültünk ketten, az utca felől, de én nem néztem semmit csak őt. Felém fordította a fejét, de nemigen láthatott engem, hályog borította mindakettőt. Pedig régen sokat látott. Még azt is, amikor Gábor Áron először sütötte el az ágyúját. Ha nem talált volna vele célba, ő állt volna az ércső elé — ilyen ember volt Gábor Áron, az ágyúöntő. Abban az időtájtban Fadgyas bácsi olyan gyermekféle lehetett,

akinek akkoriban hátul lett volna a helye. De ő inkább lefelől járt és 1849-ben még honvédek is bevették. Nem éppen annak. Ő gurította az ágyúgolyókat Gábor Áron egyik ágyújához. Néha még a kanócot is tarthatta. Olyan füstös volt harc közben, mint akármelyik honvéd. Ott volt a fehéregyházi csatában is, ahol Petőfi elesett.

— Péter volt a neve. — rebegte alig hallhatóan maga elé, — úgy-úgy, Péter...

— Miféle Péter? — kaptam fel a fejemet.

Nem felelt mindjárt. Szipantott hármat is, aztán ütögette a fejét, mintha az emléket költögetné.

— Hát a galambfalvi szekeres, akivel felemeltük Petőfit, — mondta végül.

— Azért rendelték ki Pétert, hogy hordja hátulról az ágyúgolyót és amire a tüzéreknek szükségük volt. Az ő szekérére emeltük Petőfit, nem volt nehéz. Belehengerítettük a saroglyába, a széna tetejére. S aztán a lovak közé vágtunk, mert annyi volt a kozák, mint a ros-

(Folytatás a 6. oldalon.)

Az esztek jubileumi táborában

Szép napsugaras nyári reggel indultunk el (a pittsburghi 18-as és 31-es csapatok vezetői) Ligeti Laci bá vezetésével a testvéri esztek jubileumi táborába, ahova a hivatalos meghívót még a nyár elején megkaptuk.

Hosszú, de vidám útunk volt, végre megérkeztünk. A tábor a 45.-ik szélességi körön volt, 120 mérföldre Torontótól északra. Hatalmas kanadai fák között állt a nagy tábor. Érkezésünk után a tábor központjában a parancsnok üdvözölt bennünket. Tábori rendőr kíséretében elindultunk, hogy megtekintsük a különböző altáborokat. Érdekesnek talál-

kább lefeküdtünk aludni, nem izlett a tánc. Kódos szomorú reggelre ébredtünk másnap. De a hangulatot nem rontotta el. A vasárnap istentisztelettel kezdődött. Mi is felvonultunk. Táborozásnál adtuk át ajándékainkat az eszteknek. Két ajándékot vittünk! A lányparancsnokot megleptük egy himzett párnával, a fiúparancsnokot pedig egy magyar kulaccsal.

Bennünket mint Magyar Cserkészeket is kitüntetés ért. mellünkre tűztek meghívójukat az 1975-ös jubileumi táborra, amit majd Svédországban rendeznek meg. (Egy kicsit ugyan a

BÉKÉS M.

tuk, hogy az altáborokat nem csak kor, de városok szerint helyezték el. Viszont a tábori munka hasonlatos a miénkhez.

Részünkre is kijelölték a helyet ahol fölverhettük sátrainkat. Alig készültünk el ezzel, már is hívtak a tábortűzhöz. Természet képezte "amfiteátrumban", kb. 2000 ember volt jelen. A tábortűznél egy kis család ért bennünket, azt vártuk, hogy eszt népdalokat fogunk hallani, de helyett műdalokat kaptunk, gitár kísérettel.

Tábortűz után jött a szórakozás, finom ételekkel és tánccal. Sajnos mi a 10 órás hajtás után oly fáradtak voltunk, hogy in-

bőrünket is hozzátűzték a meghívóhoz, de még egy "jaj"-t sem mertünk mondani, olyan szépek voltak a lányok...)

Táborozáskor mi is felvonultunk és nagy tapsot kaptunk. Ekkor éreztem igazán, hogy nem számít az, hogy más nyelven beszélünk, mert a célunk egy: külföldön is megőrizni nemzeti kultúránkat.

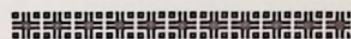
Jó Munkát

Pozsgay Tamás stj.

18. sz. Esze Tamás cs. csapat.

DECS TOLNA M.

Henkey Károlyt szeretettel ünnepelték hívei és barátai pápaszentelésének 40. évfordulóján. Az EMCSE is baráti szívvel minden jót kíván ezen a szép jubileumon.

Cserkész Élmények

I.

Legérdekesebb élményem az 1971. évi ősrsvezetői táborban volt. Én és egy másik fiú álltunk ősrséget hétfőn este. Egy-szerre csak nagy vihar kerekedett. Mi csak néztük, hogyan repülnek a sátrak, mert a szél az legalább 150 mérföldes sebességgel fújt. De aztán segítettem a vizes tagoknak vizes ruhájukat a barakba vinni, mert közben az eső is megeredt. Nem tudom elfelejteni, ahogyan láttuk a sátrakat repülni és a gyerekeket szaladgálni. Ez igazán egy érdekes élmény volt.

Szélpál Miklós 16 éves
ősrsvezető

14. sz. Görgei Artúr cs.cs.
Damjanics János raj
Farkas ősrs.

II.

A múlt augusztusi ősrsvezetői tábor előtt egy héttel kaptam meg az értesítést, hogy mehetek én is, a tanulni való anyaggal együtt. Egész héten csak tanultam, de még a buszon is, mikor mentünk a táborba. Az út 6 óra hosszat tartott. Amint a táborba értünk, rögtön egy 20 kérdéses próbát kellett megcsinálni. Ez történelem, földrajz és magyar irodalom volt. A próba sikerült! Az ilyen készülék nagy izgalommal jár.

Földes Mihály 16 éves
14. sz. Görgei Artúr cs.cs.
Balogh Ádám raj
Sas ősrs.

(Szeretnők, ha hasonló élményeitekről minél többen beszámolnátok!)

(Folytatás a 4.-ik oldalról.)

talika. Akkor még élt Petőfi. Sok volt a szűrés rajta. Pika-szűrés. Folyt a vére és mosolygott... Péter jól tudta az utat. Nekivágtunk Héjasfalvának. S aztán felfelé ott a völgyben.

Itt megállt Fadgyas bácsi. S az én szívverésem is. Levegőért kapkodtam s nekidőltem fejjel az ajtófélfának. Majdnem megszűröl hallottam Fadgyas bácsi hangját, amint mondta tovább.

— Héjasfalva felett nem volt a nyomunkban kozák. Hátranyúltam, megtapogattam Petőfi fejét. Nem volt már benne élet. Pedig mosolygott, biztos, hogy mosolygott. Péter verte a lovakat, mint a bolond. Csak este felé álltunk meg Székelykeresztúron. A Hallerkriptába tettük Petőfit, csak úgy koporsó nélkül, véresen. S aztán Péter verte a lovakat tovább, a Hargita felé... Csak nem aludtál el?

*

Nem aludtam. Csak nehéznek éreztem minden tagom. Mintha megigézett volna valaki, vagy valami.

De aztán magamhoz tértem.

— Nem méssz haza? — kérdezte Fadgyas bácsi.

— Haza, Magyarásra?

Nem úgy kérdezte, mintha sürgetne, csak úgy két szippantás közben.

Nem is gondoltam rá. Pedig gondolhattam volna. A Mikó-kollégiumban már kiadták a karácsonyi vakációt. A többi bennlakó kisdíák már mind hazament, szerte a falvakba. Csak én maradtam, mintha lenyűgöztek volna. De aztán egyszerre felálltam és csak ennyit mondtam:

— Megyek.

Fadgyas bácsi erre nem szólt semmit, csak lassan felállt. A pipát kivette a szájából és aprókat sóhajtott. Bement és egy darab kenyeret, almát nyomott

a kezembe.

— Az ilyen kicsi legény, mint te, mindig enni szeretne, — mondta és megsimogatta a fejem.

Az állomáson megvártam a Csíkszereda felől jövő vonatot s felszálltam. A második állomáson, Uzonban le kellett volna szállni. Ez volt legközelebb Sepsimagyaróshoz, a falumhoz. De nem szálltam le. Vitt a vonatot. Homlokomat a jeges ablakhoz szorítottam, az állomásokat számoltam — Kökös, Prázsmár, Szászhermány... Brassóban éppen indulóféltben volt egy vonat, Kolozsvar felé. Arra léptem fel, vidám kofák közt hágtam át, üres kasok közt nyomakodtam. Mindent eladtak a kofák, be nem állt a szájuk. Magyarul, románul, szászul beszéltek — egyszerre. Tudtak azok minden nyelven.

Héjasfalvánál újból kibukdácsoltam köztük. Félórás várás, amíg jön Segesvár felől a vonat. Székelyudvarhely felé. Zsibbadtan néztem a fehéregyházi síkot, ahol Petőfi elesett. Így, hóborítottan még síkabbnak látszott, mert még az útmenti árkok is eltűntek. Az udvarhelyi vonatnak olyan kis mozdonya volt, amivel talán még én is ejátszadozhattam volna. Pöfögött és nagyokat nyögött, kerekei egyhelyben forogtak, — alig-alig indult el.

Székelykeresztúron leléptem. Alkonyat tájt járt az idő, a holdfényben füstöltek a zsin-delytetők és a módosabb kémények. Sohase jártam azelőtt Keresztúron. Nem jártam én sehol. Szentgyörgyön túl. Kérdezősködni se mertem, csak úgy találomra kerestem a temetőt. Lázasan futottam a városka körül. Azt sejtettem, hogy a temető csak a városkán kívül lehet. Ahány temetőt eddig láttam, mindig úgy volt. Mire megtaláltam, sötét este lett. A

hold felhők közt bujdokolt. Sír-hantok közt botorkáltam, ijedten torpantam meg minden nesz-re, csak a távoli kutyaugatás bátorított, az ismerős lény hangja. Sokszor elestem a sírhantok közt, rögtön újból felpattantam s dideregve néztem szét, oldalt és hátra is. Csak futva jártam, ziláló tüdővel, lábam süppedt gödrökbe csúszott, fejfákba vertem a vállamat. S aztán szaladtam újra tovább. Csak éppen a Haller grófok kriptáját nem láttam sehol. A kopott betűket úgyse tudtam kiolvasni a sötétségben, de arra gondoltam, hogy a Haller kriptá csak díszes lehet. Valami állat ugrott fel előttem, nyúl, vagy macska lehetett, erre megfordultam s lihegve igyekeztem, amerre az utat sejtettem és amikor megtaláltam, vissza az állomás felé.

*

Csak másnap vergődtem vissza Sepsiszentgyörgyre. Egész éjjel várótermekben ültem, két vonat közt. A székelyeknek akkor is nehéz volt, kacskaringósabban nem juthattak a szomszéd megyébe.

— Nincs Haller-kripta, — mondtam fuldokló zokogás közben, ahogy Fadgyas bácsi küszöbét átléptem. — Nem talál-tam meg...

A vén ember tapogatva nyújtotta felém a karját és átölelt. Oda szorított magához és simogatta a fejemet.

— Lázás vagy, — mondta. — Várj, mit adjak neked?

Asztalán ott állt egy parányi karácsonyfa. Rajta néhány alma, dió. Ezeket szedte le és felém nyújtotta. Tapogatva, bicskaéllal nyitotta szét a diót. A szikokat a markomba tette. Közben biztatott:

— Ne búsulj, szomszédotoktól a félszemű Dávid itt van szánostól-lovastól. Mondtam neki, ne siessen, mert te is megjössz

(Folytatás a 7.-ik oldalon alul.)

Boldog Újévet!

Sokféle népszokással üdvözlí az új évet a magyar falu népe. A jókívánságokat versbe szedve, énekelve járkák sorra az ismerős gazdákat apró legénykék vagy néhol kislányok. Mutatóba egy nagyszalontai újesztendő köszöntő:

“Adjék Isten mindent az új
esztendőben,
Csak a búbanatból ne jussék
ránk bőven!
Adjék Isten télen sok fát a
kályhába,
Házi békességet a meleg
szobába!

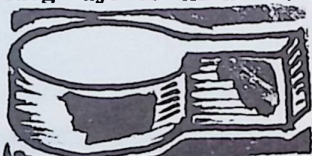
Más vidéken az újévi köszöntők virágos szalagos vőfélybotokkal járnak. A kemencei köszöntők verse így szól:

Kérem a jó Istent
Adjon áldást rátok
Hogy az újév minden napját
Boldogan járjátok!

Egy másik:

Kicsi vagyok székre állok,
Onnét egy nagyot kiáltok,
Hogy mindnyájan meghalljátok:

Boldog újévet kívánok!

(Folytatás a 6.-ik oldalról.)

...és akkor hazavihet.
Ámuldoztam.

— Fadgyas bácsi tudta, hogy én idejövök? Ide...?

A vénember bólogatott.

— Hogyne tudtam volna. A vénemberek sokszor többet tudnak, mint más.

Újból sírvafakadtam.

— Nincs Heller-kripta, — zokogtam.

— Nincs? — motyogta a

Nagy képes riportot közöl a fillmorei tisztiképző táborról a Buffalo Courier-Express. A cikk kiemeli a cserkészmozgalom fontos szerepét a magyar hagyományok, történelem, irodalom megőrzésének terén. A szép képanyag foglalkoztatást, tábori munkát és népitáncot mutat be.

EURÓPA

Irigykedve olvastuk az európai kerület téli táborára szóló meghívót. Dél Tirol egyik legszebb helyén, St. Georgenben tartották az idén a sieléssel egybekötött téli tábor. A terep gyönyörű, a hóviszonyok remélhetőleg már a karácsonyi szünetre jók lettek s ebben a gyönyörű keretben, egy szép sítura után milyen remek hangulata lehetett a téli táborúznak! A “Bakony” téli táborhoz sok jókedvet kívánunk.

(És beszámolót várunk, képekkel! Szerk.)

AUSZTRÁLIA

A Hősök Napja ünnepélyen Melbourne-ben kalocsai, torockói és kalotaszegi népviseletbe öltözött cserkészlányok között vett részt a miniszterelnök.

Melbourne-ben az elmúlt évben nagy sikere volt a Cserkészvacsorának, amelyen a Ruttkay zenekar hangulatos zenéjére szülők és gyermekek együtt szórakoztak.

vénember, és a fejemet simogatta. — Nem baj, ha nincs...

— Petőfi...! — zokogtam tovább.

Magához húzott szorosán, nem is hittem volna, hogy annyi erő van azokban a szikár, elszáradt karokban.

— Miért akartad volna megtalálni Petőfit? — kérdezte és nem is várt feleletet. — Mit akarnál a testével? A csillagok sziporkáznak, amíg élnek s aztán eltűnnek, hogy ember ne

LEVELEZŐ PARTNERI

Kaptuk ezt a levelet:

Tisztelt Szerkesztőség!

Az én nevem Ács Erzsi, a 63. sz. Tormay Cecil l.cs.cs. Egy szívességgel szeretnék önökhöz fordulni, és remélem segítségemre tudnak lenni.

Én 17 éves vagyok, pár éve érkeztem Ausztráliába. Mivel nekem kimondottan nagy érdeklődésem van a magyar cserkészetről;

Így a “Magyar Cserkész” folyóiraton keresztül szeretnék megismerkedni magyar cserkészfiúval vagy lánnyal, aki óhajt levelezni.

Szeretném — gondolom — igazán remek ötlet lenne, kapcsolatba lépni amerikai cserkészekkel is. Így talán, remélem, hogy sokkal többet hallanánk egymásról.

Én igazán remélem, segítségemre tudnak lenni, és ha nem, akkor is kérem “legyenek szívességek” válaszolni levelemre.

Sok cserkész szeretettel

Jó munkát!

Ács Erzsi

Címem:

Miss Elizabeth Ács
1/9 Williams Court
Richmond 3121.
Melbourne, Victoria.

vethesse többé a szemét rájuk.

Kint szán csilingelt, nyugtalan két lóval. Félsemű Dávid bácsi báránybőr bekecsbe csavart. De előbb Fadgyas bácsi két téglát melegített a talpam alá.

*

Így indultunk haza felé. Sok csillagot láttam a karácsonyi éjszakában. Egy olyant is, amelyik éppen sziporkázott.

Feri bá.

Lett cserkész nagytábor Kanadában

Az 55. Bocskai István fiú és a 75. leány cserkész csapat ez évi első portyáján.

Ragyogó napsütésben indultak a Flinders St-i állomásról vonaton Belgrave-ig. Nagy menetgyakorlatot végeztek sikeresen. A fiú csapat indult először, maguk után hagyva az útjelzéseket. A leány csapat a jelzéseket követve pontosan érkezett a célba.

Ebéd után ének, játék következett. Jutalomként a csapat a kisvasúton (Puffing Billyn) körutazást tett a gyönyörű hegyek között. Este 6 órakor érkezett vissza a csapat, vidám szép nap emlékével.

A 63. sz. Tormay Cecil leány-cserkész csapat szeptember elején tartotta kilencedik "születésnapját", mely alkalomra Kovássy Eszter stj. hatalmas száz személyre elegendő ünnepi tortát készített (mely egy sátort ábrázolt).

A kilenc "cövek" gyertyát a csapat még ma is tevékenykedő alapítótágjai fújták el: Pálos Enikő, Deák Szüszi, Faith Éva, Kádár Klári és Éva, Kovássy Eszter. Ez alkalommal került sor az évi szavalóverseny megrendezésére is, melyen minden örs szerepelt egy-egy hosszú verssel.

Melbourneben a 75. sz. Bocskay István vegyescsapat átalakult külön fiú- és leánycsapatra. A Szövetség Intéző Bizottsága az új fiúcsapatot, mint 55. sz. Bocskay István cscs. igazolta, míg a leányok megmaradtak 75. sz. csapatnak, de még nincsen csapatnevük.

Geelongban a fiú- és leánycsapat egybeolvadt, s az 52. sz. Bontond vegyescsapat parancsnoka Bugyi Istvánné lett.

2.000 nem-magyar tenyér szünni nem akaró vastapsától visszhangzott a festői fenyvesekkel övezett, budai Vérmező nagyságú lapály. Toronymagas vadászles, azonban ezúttal nem özikék felé meresztett pus-kacsövek, hanem fotóriporterek

hirdetők szenvedtek mártírom-ságot, eddig terjedt az "irókéz" (Iroquois) indiánok és a Quebecben ma is domináló franciák hatalma. Itt emelkedtek a skót pionirok cölöpvárai, ez a vidék volt Kanada történetében, mely Szigetvár Zrinyijéhez és Eger

A lett táborban, balról jobbra: F. Sipols lett főcserkész, R. Caks US. ker. VT., Beodray Ferenc

a magyar delegáció vezetője, Bodnár Gábor, a MCSSZ ügyvezető elnöke, Szatmáry Károly cscst.

gépei csattantak és filmoperatőrök felszerelése berregett ott. Tíz nemzet zászlaját lobogtatta a szél és alatta a vendéglátó ország hivatalos képviselői és megannyi vendég küldöttség vezetői foglaltak helyet.

Történelmi nevezetességű ez a terep, melynek közelében hit-

asszonyaihoz hasonlóan életét dobta a mérleg serpenyőjébe, ezzel kiáltva oda az ellenségnek: "Eddig és nem tovább!..." Ez az a vidék, mely a szomszéd Camp Borden katonai kiképzőtáborból két világháborúba hő-söket küldött.

Míntha rádöbrent volna

A kiscserkészek,

— Jean! Miért szorít ez a cipő?
— Mert benn maradt a nyelve, uram!
— Ugyan, Jean! Ha kidugom a nyelvem, akkor is szorít!

ez a táj, hogy a sok háborúskodás után ezuttal a béke katonáit, a megértés hirdetőit és az emberszeretetet gyakorlóit: a cserkészeket ölelte keblére. Jelenen, a rabszija fűzött balti országok kimenekültjei és azok

ben a németországi Kassel mellett táborozó lett cserkészek "testvérül fogadtak" három magyar cserkészvezetőt és egyiküket most meghívják jubiláris nagytáboruk szónokául.

Nos, ez a 23 évvel ezelőtt

A lett lányok...

gyermekkei tartották Jamboree-jukat "Rigai összejövetel" — "RIGA DIMD" néven. 50.-k évfordulója volt most annak, hogy Riga mellett első "Gödöllő"-jüket rendezték és érthetően ki is tettek magukért e jubileumi táboron.

Toronto közelében tartották a

"lett" cserkésztestvért avatott magyar, Bodnár Gábor, váratlan meglepetésben részesítette az előtte felsorakoztatottakat. Nem angolul szólt hozzájuk, hanem saját anyanyelvükön, lettül.

Talán soha olyan taps nem hangzott el abban az ontarioi ösrengetegben. A szünni nem aka-

... és ezek a fiúk.

10 napos lett nagytábor melyre 800 lett cserkész jött el a földkerekség szabad részének valamennyi szögletéből.

A lett Jamboree utolsó napja záróünnepségének számunkra különleges jelentősége, hogy az egybegyűlt sok főként balti származású cserkész és a közönség — a magyar szabadságért is tüntetett. Ez szerencsés véletlennek is köszönhető, mivel 1949-

ró taps után remekbe hímzett kalocsai párnákon Clevelandból érkezett magyar fiúk és lányok Beodray Ferenc és Thurner Klára vezetésével, egymásután adták át a kitüntetések a lett cserkész vezérkar tagjainak, akik ezentúl bizonyára még nagyobb lendülettel fogják ápolni a magyar testvériséget.

Báchkay Béla

KANADA

Cserkészek a Bethlen-tónál

Glaser János parancsnoksága alatt a Bethlen-tónál táboroztak két hétig a montreáli római katolikus egyház fiú- és leánycserkészei. Szép helyet választottak a lakályos jávorfa erdőben, az időjárás azonban nem volt kedvező. Alig múlt el nap eső nélkül és voltak éjszakák, mikor 50 fok alá süllyedt a hőmérséklet. Mégis mindenkinek sikerült komoly betegség nélkül megúszni a dolgot, bár kisebb megfázás előfordult.

A Bethlen-tó körül élő nyaraló tulajdonosok szívesen látták a cserkészeket. Szívességüknek különböző módon adtak kifejezést. Voltak, akik hálózásokat, pokrócot adtak a kiscserkészeknek a hideg éjszakára. Volt, aki óriási tortákkal lepte meg őket. — Mások vacsorára hívták valamennyit, vagy fürdőszobájukat engedték át a cserkészeknek.

Járt a táborban Brunó atya és Komjáthy tiszteletes is. Egy jó félórával a búcsú-táborút előtt nagy zápor szakadt a tó környékére, de szerencsére még időben elállt az eső és jó hangulatban fejeződött be a táborozás.

Buenos airesi csapataink szeptember 30.-án tartották 15. cserkészbáljukat az olivosi yacht klub díszes termeiben. A jubileumi bál a hagyományoknak megfelelően a buenosi társadalom kimagasló eseménye volt. Közel 500 volt a résztvevők száma, akik élvezettel figyelték a bál három fő eseményét: az elsőbálos lányok bemutatását, az éjféli palotást és a bálkirálynőválasztást. Teljes erkölcsi és anyagi siker volt a bál eredménye.

1956 ÉRTELME A HEGYTETŐN

Egész nap hallgattuk a rádiót, meg ki-kinéztünk az ablakon. Az időjárás nem volt éppen biztató. Estére óriási vihart jósoltak.

Esőt pedig nem akartunk; aznap este tartottuk már hagyományos tábortűzünket Tuxedóban, a hegytetőn. Minden évben így emlékezünk meg, new yorki cserkészek, 1956 október végének csodálatos történetéről. A tábortűzet a szokásos "dilik" előzték meg. Kik mennek, s főleg kik visznek? hol találkozunk, ki vezeti a tábortűzet? ki rakja meg előre a tűzet? Ehhez mi különösen értünk, hogy az ilyesmi mindig az utolsó percben oldódjanak meg. Persze mondanom sem kell, megoidódnak, de hogy a szervezőket nem szállítják be idegszanatóriumba minden ilyen alkalommal, az csak a jó cserkészedésnek köszönhető.

Felhők és minden egyéb ellene, elindultunk, a new yorki körzet minden pontjáról. Mint

már szokásos, a tuxedoi állomásnál volt a találkozó, és miután jó sokáig vártunk egymásra, nekivágtunk az útnak. Eleinte még kellemesen sétál az ember, csupán az autók zaja halkul. Azután kezdődik a mászás, guruló kavicsok, gallyak, ledőltek fák között, keresve a kis piros jelet a fákon, mely mutatja, hogy még az ösvényen járunk. Még így is könnyű eltévedni, annyira szeszélyes az út. Néhol oly sziklás és meredek, hogy az ember azt hiszi, még nappal se lehet megmászni. Feszese figyelemmel próbáltuk megtalálni az előttünk menők zseblámpájának fel-felbukkanó fényét. Egy jó órás mászás után, egyszerre csak kitisztult az erdő, és megtaláltuk a tűzet. Lent valahol nagyon messze, az országút látszott, de a száguldozó kocsik zaja nem jutott el hozzánk.

Minden egyes alkalommal megkap ennek a képnek varázsa. Az embernek valahogy ki kell ke-

rülnie a mindennapi élet rohanásából, piszkából, ahhoz, hogy jobban megértse 1956-ot: az elvekért, szabadságért folytatott harcot.

Néhány népdal után, Attila elkezdett beszélni. Elmondta a forradalom hátterét, és nagyon egyszerűen elmesélte, hogy ő, a tíz éves gyerek, hogyan élte át azokat a napokat?! Láttam, hogyan virraszt a nép egy-egy sírnál. Láttam, hogy az aknáktól széttört kirakatüveg mögött ott marad az árú, senki sem nyúl hozzá. Az emberek néhány napig jobbak voltak, ezt a tíz éves gyerek megérezte. És tizenhat év múlva, velünk is átérezte, akik közül sokan nem is éltünk akkor. Utána furulyáztunk, meg verseket hallgattunk — Tibor bá el is magyarázta egy-egy vers értelmét, és sokat énekeltünk.

Az út visszafelé már nem tűnt oly nehéznek és fárasztónak. Éjjél volt, mire az állomás-hoz értünk és hazaindultunk, ki New York, ki New Jersey felé.

(—)

FARSANG BUDÁN

Az idő: 1476 decembere.

Székesfehérvárról jövet Mátyás király és felesége, a nápolyi Beatrix Budára tart.

A királyt a főpapság fogadja, Buda minden harangja szól — akkoriban úgy száz lehetett a budai harangok száma — a polgárok serege ellepi az utak mentét, a házak ablakaiban gyertyák égnek.

Székesfehérvár felől már bejárat a páncélos lovasság a város kapuján, ezt hatvanhét királyi lovasdobos követi, lovas-kürtösök fújják a fanfárt, — valamennyi vörös damaszt díszegyenruhában — majd a testőr-huszárok következnek három és félezren, valamennyi csillogó vértben, fejükön tollas

sisak, mellükön Mátyás címeres tárcsája.

— Éljen a király!

A szintén lóháton levő Mátyást és feleségét hatalmas üdvözlés fogadja, süvegek repülnek a levegőbe, kendők lobognak. A királyi pár nyomában halad Mátyás anyja, Szilágyi Erzsébet hintaja, nyolc fehér ló húzza, a lovakat koromfekete prémbundás csatlósok vezetik.

(Mindezt pedig egy külföldi vendég, Hans Seybold nevű bajor úr írja le naplójában. Ebben olvasható, hogy Ország Mihály nádor, vagy Újlaki Miklós úr öltözképe vagyont ér...Ebből a naplóból vesszük még a következő részüket.)

Mátyás király aranyos szánon

hordozza körül Budán fiatal feleségét. Ősi szokás ez: a királyné bemutatása.

Azután a palota termeiben egymást érik a zenés ünnepségek, — vannak ott francia, burgundi, olasz muzsikások, de a magyar kobzosok zenéje és éneke is gyakran felhangzik. A királyi pár — magyar ruhában — táncol. Mátyás jeles táncos volt, szintúgy, mint atyja, Hunyadi János. Mátyás egyszer Bécsben — 1470-ben — Frigyes császár kérésére maga mutatott be néhány ősi magyar táncot...

A mesebeli multság átnyúlt a következő, 1477-ik évre. Vízkeresztkor — egy ideig — ott volt Mátyás anyja is: Az előbb említett bajor úr följegyezte, hogy a király csak anyja távoztása után nyúlt a boros kupához,

Kiscserkészvezetők

Konferencia

November közepén Melbourne-ban (a Magyar Házban) a kerület kiscserkészvezetői konferenciát tartott, melyen a sydneyi küldöttségen kívül (mindnyájunk nagy öröme) Victoria állam összes csapatparancsnokai, kiscserkész rajparancsnokai részt vettek. Megjelent a Ker. Kcs. Ea. és Vezetőtiszt is.

Melbourne: Anna bál, elől: Polgár Lajosné bálanya, Rauch Károly Ker. VT.

A Magyar Cserkész Szövetség a kerület bizta meg egy korszerű KISCSEKÉSZ KÉZIKÖNYV összeállításával.

Szabó Csabáné lcs., Panni néni (Délamerikában) a lcs. vezetők számára már elkészített

egy kiváló segédletet, mely tömör, mentelen mesét, verset, játékot tartalmaz, ügyességre oktat, amely óvodás magyar kiscserkész fiúk és lányok próbatervét részleteiben tárgyalja (5 és 6 évesek). Sokat játszanak, de már magyar nótákat énekelnek, magyar mesevilágban élnek... A 7, 8, 9, és 10 éves kcs. fiúk és leányok számára sem lehet egy szakkönyvet összeállítani, — de különösen nem a 7 és 8 évesnek, — hanem mindazt amit akarunk nekik mondani, amit

nyaga?, mit kell neki tudnia a családjáról?, a szülők születési helyéről?, mi a neve a természetben mindennek magyarul.

A kiscserkész kézikönyv a második korcsoportnak elkészült, — a Szövetség elbírálása után januárban nyomda alá rendezi a Kerület és jövő évben a kiscserkésznek is meg lesz a saját könyvük, mint ahogy a cserkésznek, fiúknak és leányoknak meg van a cserkészkönyv, I, II, és III. kötete.

Ezt a "Kiscserkész Kézikönyv"-et beszélte át az említett konferencián Ausztrália kcs. vezetői kara; minden mondatot, rajzot újból megvizsgálták. A keretmese a régi magyar mondák Botondja és Emőkéje körül forog — ők egy öreg harcostól, valamint egy írástudó szülőtől tanulták meg a nemzetség történetét, a természetjárás művészetét. A kiscserkész Botondot és Emőkét utánozzák a nyíl meg a pajzs készítésében, megtanulják a kanász — és sapkátancot, — a kislánycserkész pedig tarisznyát, terített himeznek. Ehhez azonban magyarul írni és olvasni is kell tudni — sőt verset is tanulni kívülről.

A konferencia második napja kiképző nap is volt, — új anyagot mutattak be az előadók a további kiképzéshez, — volt báb-színház, mese hanglemezeiről és vetítéssel egybekötött mesemondás, ügyességi oktatás.

A MCSZ nagy gondot fordít a kiscserkész kiképzésre, — mert a gyakorlat mutatja azt, hogy a jelenlegi fiatal cserkészvezetők, st.-ek többsége mint kcs. kezdte el cserkészéletét. Talán úgy is mondhatnánk: a kiscserkésznek lassan már a "véreben" van a cserkészélet...

A konferencia egyik kedvenc kiscserkészdallal oszlott szét a Magyar Házból — s gondnokának így köszönjük meg a kiváló ellátást:

"Volt egyszer egy kemence,
Belebújt a kis Bence.
Kormos volt a kemence,

(Folytatás a 12-ik oldalon.)

Melbourne: Anna bál, — cserkészlányok népviseletben.

Fekete lett kis Bence.
Ránézett a mamája,
Nem ismert a fiára,
Becsukta a kemencét
Jól elverte kis Bencét..."

(A Vt. Naplójából)

★

A melbournei csapatok december 10 - én, vasárnap egésznapos családi kirándulást rendeztek a Cserkész Parkban. Délután Mikulás járt és népszokásokat elevenítettünk fel.

ADELAIDE

Ez év januárjában, mikor levertük a Perth-i tábor porát, azt hittük időmilliomosok vagyunk. Persze régen rájöttünk, hogy minden percet ki kell használnunk, hogy munkánkat el tudjuk végezni.

Röviden beszámolok az elmúlt év munkájáról.

Májusban Klári néni leánycsapat parancsnok lemondása váratlanul jött, viszont örömmel gratulálunk előléptetéséhez: Klá-

ri néni kerületi előadó tiszt, ez szép eredmény. Ekkor viszont jó néhány szempár rám nézett: "Ugye el fogsz menni Melbournebe a vezetőképző táborba? Erre nem lehet mást válaszolni, mint "igen". Szerencsére nem kellett egyedül mennem, Lőrincz Marika néni is úgy érezte, hogy hívja a kötelesség. Magunkkal vittünk tizenegy cserkészt kiképzésre.

Július 1-én megrendeztük bálunkat, erkölcsi, anyagi sikerrel.

Szeptemberben összevont anyák és apák napját tartottunk, ill. szülők napját. Vacsorával egybekötött kedves kis műsorral.

Közben kirándulásokon voltunk.

Októberben volt szokásos cserkészmajálisunk. Csodával határos szép napsütéses időben. Menyhért atyáknak köszönhetjük, hogy olyan messzire kifradt és szentmisét mondott. A szokásos jó hangulat, lepényezés, kötélhúzás most sem maradt el. A napot befejeztük a táborház körüli óriási szeretetkörrel.

November végén Kerületi Vezetőtisztünk, a szeretett Pubi bálnálunk járt felülvizsgálta egész évi munkánkat.

A karácsonyi ünnepélyt közösen tartottuk a katolikus egyházzal.

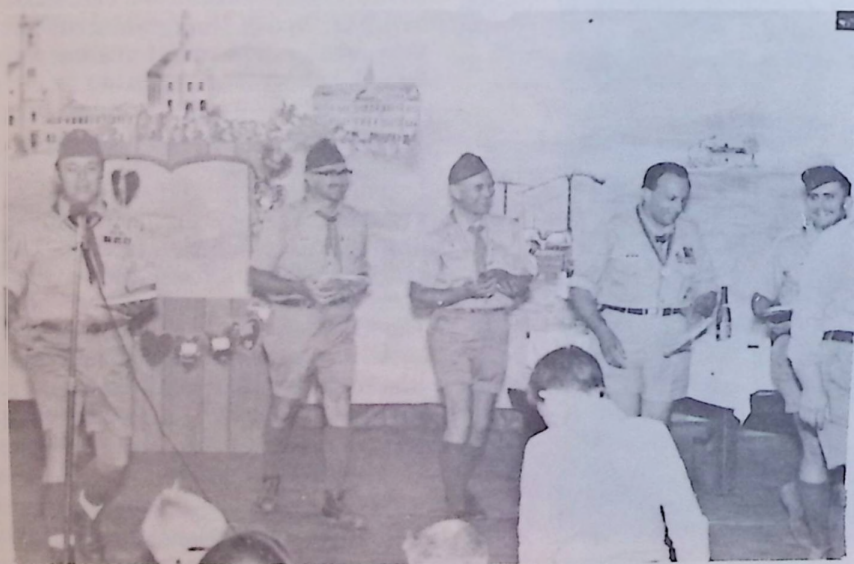
Ezzel a cserkészév még nincs befejezve. Január 2 - án indulunk a sydney-i magyar cserkésztalálkozóra. Ehhez nem kis felkészülés szükséges. Autóbuszszal megyünk. A kiadásokat a cserkészcsapat fizeti. Magunk gondoskodunk ellátásról, vásárolunk lekvártól légyirtóig mindent. Visszük konyhafelszerelésünket, sátrainkat.

A találkozón többszáz magyar cserkész méri össze tudását, ügyességét. Városnézőbe megyünk autóbusszal és sétahajóval. Visszafelé Ganberrát is utba ejtjük, hogy cserkészeinknek megmutassuk Ausztrália fővárosát és több útbaeső nevezetességet.

A táborozás után a Perth-i cserkészek lesznek vendégeink

Melbourne: Anna bál, cserkészlányok párnatánca.

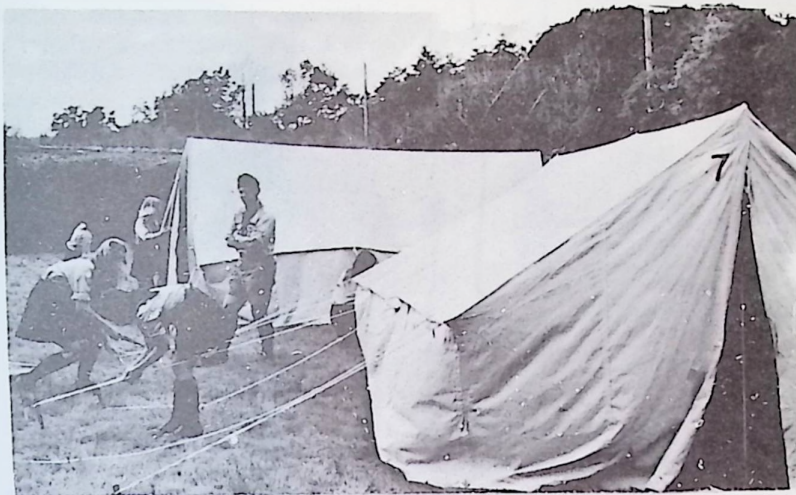

A clevelandi cserkésznapok: a rendezők és vendégek mézeskalácsszívet kapnak,

csapatokat.

Pápai Istvánné
69. sz. Bocskay Klára leány-
cserkészcsapat parancsnoka

*

A clevelandi cserkésznapok fiuk tánca.

STUTTGART

A stuttgarti "Dobó István" csapat tagjai közül a nyári táborban négy cserkészt képeztek ki őrsvezetőnek. Azt mondják nehéz tábor volt.

A stuttgartiak kb. 10 perccel egy 4 ablakos kirakat figyelése után, leírják: mire emlékeznek?

Aztán rádöbrentünk: csapatunknak 4 őrsvezetője van, de csak 3 őrse! (A kiscserkészeken kívül, akiknek külön vezetőjük van.) Végül is megállapodtunk abban, hogy felváltva vezetjük az egyes őrsokeket. Az első két gyűlésen megbeszéltük az új őrsokek nevéét és kiosztottuk az őrsi feladatokat.

A karácsonyi ünnepségre Nóra néni, a csapatvezetőnk, kiosztotta a szerepeket. Egy Fekete István - elbeszélés felolvasása, szavaltat, népdalok és néptánc alkotják a fő műsorszámokat, és úgy terveztük, hogy az ünnepség végén "Beat - zenekarakunk" valami szórakoztató zenét ad. Most állítjuk össze a zenekart és a kórust.

Pár héttel ezelőtt kirándulni voltunk a Kräherwaldba, Stuttgart közelében. A Marienheim-ből indultunk, átmentünk a városon és két órai, kirakat - Kim és rajz - Kim játékokkal tűzdelt gyaloglás után, elértük az erdőt. Jó mélyen bementünk az erdő-

be, és amikor úgy gondoltuk, hogy ez elhagyatott hely, letelepedtünk. De félórával később arra a keserű megállapításra jutottunk, hogy a látszat csal, és mi éppen egy nyilvános vándorúton telepedtünk le. Így hát nem maradt más hátra, mint másik helyet keresni, bár néző-közönség ott is akadt. A kirándulás javarészét játékokkal töltöttük el, tapintó - Kim is volt, de a karácsonyi szerepek gyakorlására is szakitottunk időt.

Végeredményben nagyon jól sikerült portya volt és reméljük a többi sem lesz rosszabb!

Nagy Csaba öv., csapatkrónikás.

Egy szép szökőkutat rajzolnak
le a stuttgartiak.

Kiértékelés: ki rajzolta bele a legtöbb részletet?

ESKÜVŐ

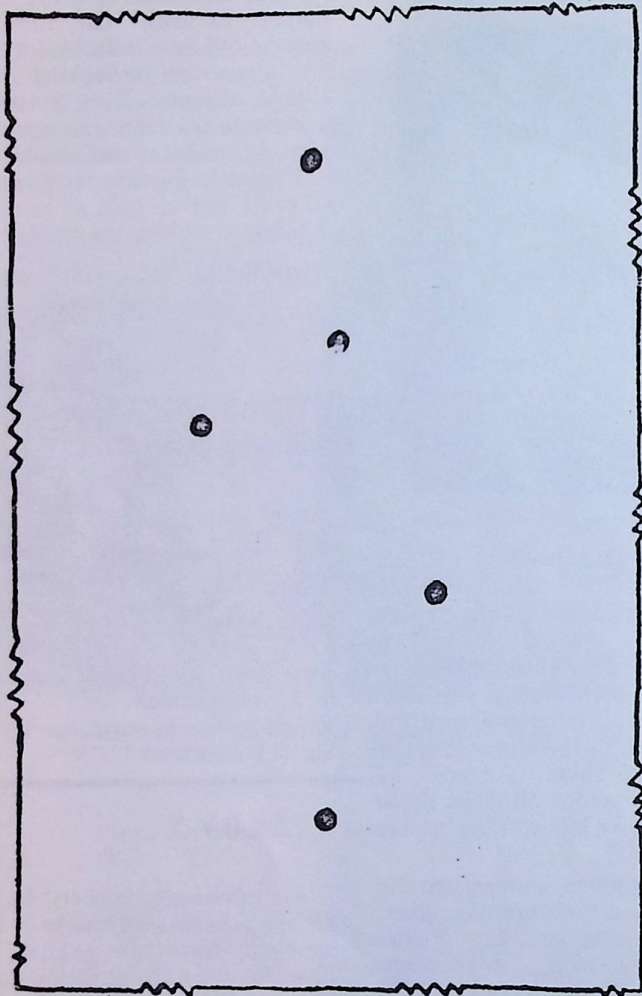
Az egyházak közötti harmónia és a keresztény egység szellemében tartották esküvőjüket Passaic-on, a Szent István templomban Hamza István és Bodnár Emőlcst. A vőlegény református egyházát dr. Harsányi András esperes képviselte, a katolikus menyasszony plébánosa, dr. Dunay Antal volt a római egyház hivatalos tanuja, amikor a fiatalok egymásnak kiszolgáltatták a házasság szentségét. Mind a két egyház szerint érvényes házasságukat mind a két egyház papja megáldotta. Mi pedig kívánjuk, hogy érezzék ennek az áldásnak éltető erejét életük minden napján.

megjelölést: "Mókás rajzoló".

A három legsikerültebb megoldást a megfejtők neveivel leközzöljük s azonkívül értékes könyvvvel is jutalmazzuk.

Laci bá'

tokat áttetsző papírosra s azon próbálgassatok. Ha sikerült, küldjétek be a megfejtéseket a Magyar Cserkész legközelebbi számának megjelenéséig a szerkesztőség címére. A boríték egy sarkába írjátok rá ezt a

5. ábra

A MÓKÁS RAJZOLÓ

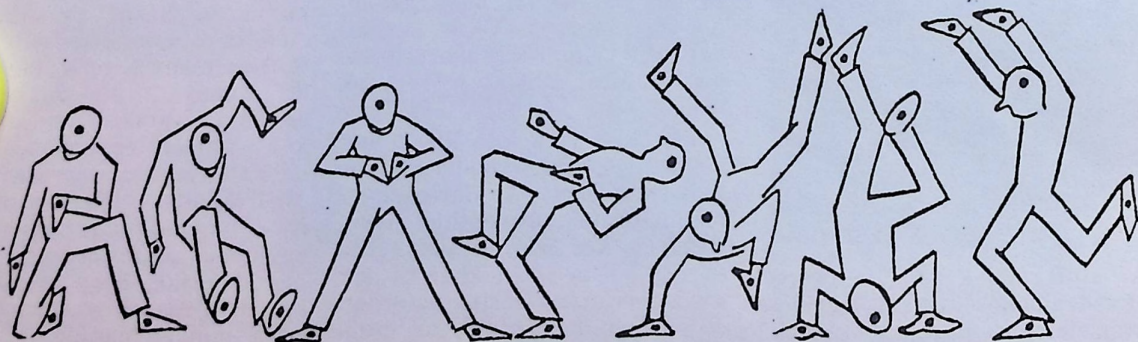
Örsi összejövétel előtt a gyülekezésre szánt időt jól el lehet tölteni azzal az újabb mókával, amit a következőkben bemutatunk nektek. Nem kell hozzá más, csak egy kevés képzelőtehetség, meg egy kis rajztudás.

Rajzolatok föl a táblára vagy egy papírlapra, találomra öt pontot (2. ábra A) a feladat az, hogy oly módon kell megrajzolni egy alakot, hogy fejének, kezeinek és lábainak helyzetét a fölrajzolt pontok határozzák meg (2. ábra B.). Az ötletes megoldás a fontos nem pedig a rajznak a kidolgozása, (bár aki akarja, azt is megteheti) (2. ábra C).

Mindig akad mód arra, hogy valamilyen megoldás sikerüljön, tekintet nélkül arra, hogy a pontok hogyan vannak elhelyezve (1. ábra).

Rajzolás közben valaki próbára akart tenni egyszer úgy, hogy az öt pontot egymás fölé, függőleges irányban helyezte el. Meglehetősen savanyú arcot vágtam a dologhoz, de képzelőtehetségem nagyobbban bizonyult az illető rosszmájúságánál. Egy kötélén fölfelé kapaszkodó alakot sikerült kihoznom belőle.

Most pedig én teszek próbára benneteket. A 3. ábrán öt pontot rajzoltam fel. Találjátok hozzá ügyes megoldásokat! Többesszámban mondom, mert lehet, hogy több jó figura is kijön belőle. Másoljátok át a pon-

1. ábra

(Folytatás a 2.-ik oldalról. ...)

Az előkészületek több mint fél évvel előbb kezdődtek. A 23. és 37. csapatokról indult az ötlet és a cserkészek vállalták a munka oroszlánrészét. Mivel azonban a búcsú egyik célja a magyar közösség szorosabb összeköttetése volt, igyekeztünk minél több nem cserkészt is bevonni.

Először is tanácsért mentünk: St. Lambert, egy Montréal környéki kisváros plébániája második igen sikeres, a búcsúhoz hasonló jellegű vásárát rendezte. Tőlük nem csak sok hasznos tanácsot kaptunk, de rengeteg anyagot is kölcsön adtak nekünk.

Különböző csoportok alakultak, akik varrtak, himeztek, sü-

Argentina-i öv. tábor, Platanos.

39/A öv. képző tábor, Platanos. A százaszörsepek tábori munkákból kapnak kiképzést.

teményt sütöttek, fakanalat és tányérokat festettek. Mások a búcsús sátrakat állították fel, villanyt szereltek, feliratokat festettek. Plakátokat kellett nyomtatni és leveleket írni újságoknak, rádió és televíziós állomásoknak.

Probléma is akadt bőven, Montréal városa az utolsó pillanatban megtagadta az engedély kiadását egy régi rendeletre hivatkozva; csak kanadai és magyar barátaink erőteljes beavatkozása mentette meg a helyzetet. Az egyházközségi tanács egy hónappal a tervezett dátum előtt egy héttel előbbre helyezte a búcsú időpontját s ezzel az egész gondosan kidolgozott rek-

lám tervet felborította. De végre eljött a nagy nap. A sátrak a helyükön voltak, a latikonyhán rotyogott a pecsenye, a csárdában csengtek a poharak, a hangszórókból szólt a zene, röptek a labdák, puffogtak a pisztolyok, és két póni békés türelemmel hordta körbe-körbe a gyerekeket. Ir és portugál népi táncosok váltakoztak a magyarokkal a szabadtéri színpadon. Szombat este táncmulatság volt — és vasárnap reggelre egy ősszel egész szokatlan — vihar nagyrészt tönkretette a pénteken éjjel végzett munkát. "Mentettük ami menthető", és mire a nagymise végetért, és csárdában tálalták a töltöttkáposztát, gulyást és túrócsuszát, a legtöbb sátor megint működőképes volt.

Siker volt-e a montreali búcsú? Ha pusztán számokat vagy pénzt nézünk, talán nem. Kb. 5-600 látogatója volt a búcsúnak és magyar iskola és a két csapat talán 600 dollár jövedelemhez jutott. Többet reméltünk, s a hozzávetőleg 100 személy, aki gyakran hosszú órákat dolgozott az előkészítésen, biztosan legalább ennyit össze tudott volna adni.

De nem lehet mindent számokkal — vagy pénzzel — mérni. A két csapat minden tagja keményen és önfeláldo-

zással dolgozott, s a búcsú két napja ragyogó példája volt annak, mit jelent, hogy "a cserkész vidám és meggondolt". Sikerként a magyar közösség néhány tagját bevonni a munkába, akik általában nem szoktak magyar ügyekben segíteni, s ez önmagában is siker.

Összefoglalva, míg lassan elkezdünk arról beszélgetni, hogyan is kéne ezt jövőre csinálni, nyugodtan elmondhatjuk: "Ez jó mulatság, férfimunka volt."

— nos —

— Látjátok, itt valamikor tenger hullámozott, benne rengeteg hal — mondja a kiránduláson a tanár.

— Mindjárt gondoltuk

— válaszolták a kicsik.

— Miből?

— Hát a sok szétszórt szardíniás dobozról.

A leányosztályban az égitesteket magyarázza a tanár.

— Ki tudná nekem megmondani — kérdi —, milyen következményekkel járna az, ha a Nap hirtelen kialudna.

Egy leány jelentkezik.

— Nos?

— Elmúlnának a szeplőim.

MAGYAR CSERKÉSZ - HUNGARIAN SCOUT.

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization * Subscription: \$ 4.00 yearly. Address: Magyar Cserkész, P.O.Box 68, Garfield, New Jersey 07026..

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh.

KIADÓHIVATAL: P.O.Box 68, Garfield, N.J. 07026. USA.

Kiadóhivatal vezető: Kerkay Lászlóné.

SZERKESZTŐSÉG:

Főszerkesztő: Koréh Ferenc 83 Grove St. Englewood, N.J. 07631. USA.

Szerkesztő Bizottság: András Mária, Kristó N. Katalin, Cseh Tibor, Pándi Györgyné, Riedl László.

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK:

AUSZTRÁLIA: Taith Ferenc, 20 New Rd. Oak Park, Vic. 3046.

EURÓPA: Padányi Erzsébet, Grundteingasse 37/II., Wien, XVI. Aust.

KANADA: Jámbor Lajos, 682 Northcliffe Blvd. Toronto Ontario.

ARGENTINA: Linquistiné, Demkő Andrea, Rawson 40 - P.B. "E".

Buenos Aires.

BRAZILIA: Piller Gedeonné, C.P. 8730, Sao Paulo.

VENEZUELA: c/o Creole Petroleum, Győri István, Aptdo. 889. Caracas.

HUNGARIAN BOY SCOUTS ASS'N

P. O. BOX 68

Garfield, N. J. 07026

Non-profit org.
U. S. Postage
Paid
Garfield, N. J.
Permit No. 204.

Mrs. Ferenc Novák
42 Woodland Rd.
Short Hills, N.J. 07073

PRINTED MATTER
ADDRESS CORRECTION
REQUESTED

RETURN POSTAGE
GUARANTEED

KIADVÁNYAINK:

CSERKÉSZBOLT

P.O. BOX 85, GARFIELD, N. J. 07026

U. S. A.

CSERKÉSZKÖNYV I.	\$ 2.-
CSERKÉSZKÖNYV II.	2.-
CSERKÉSZKÖNYV III.	2.-
LEÁNYCSERKÉSZKÖNYV	2.-
ÓRSVEZETŐK TANÁCSADÓJA	1.50
ÓRSVEZETŐI VELEMJÁRÓ	2.-
JÁTÉKOS ÉS TÁBORTÜZI KÖNYV	1.50
KÜLÖNPRÓBÁK KÖNYVE	1.50
VÁZLATOS MAGYAR TÖRTÉNELEM	1.50
"HAZÁNK": Olvasókönyv és magyar nyelvtan	6.-
"VIRÁGOSKERT": Olvasmányok a magyar irodalomból	5.-
MAGYAR CSERKÉSZ SZÖVETSÉG SZABÁLYAI	-25
VEZETŐKÉPZÉS SZABÁLYAI	-25

Kérjük a rendeléssel az összeget és a posta-díjat
is beküldeni!